

Tá Dia cóir agus údar

Is gnáthfhoras é i measc roinnt diagachta go ndearbhaíonn Dia an duine ‘amhail is dá mbeadh sé’ díreach trí chreideamh i gCríost, is é sin, tá forchoimeádas déanta acu. I gcás cuid acu, agus ina measc tarraingimid aird ar an Dr Scofield, ‘Dearbhaíonn Dia an peacach a bheith cóir’, is é sin, maíonn sé nach ndéanann Dia ‘an duine ceart’.

Tá Dia cóir agus údar

Tagraíonn an focal ‘fírinniú’ (Dikaiosis) nuair a úsáideann an t-aspal Pól an rud atá fíor, ar an mbealach céanna go n-úsáideann an salmadóir David an focal ‘fírinniú’ (hitsdik) chun tagairt a dhéanamh do Dhia toisc go bhfuil sé i ndáiríre Díreach.

Úsáideann an t-aspal Pól focal Gréigise a bhfuil an bhrí chéanna leis an bhfocal Eabhrais ‘fírinniú’ chun tagairt a dhéanamh do Chríostaithe toisc nach bhfuil iontu ach “... mar sin tá údar maith leat nuair a labhraíonn tú ...” (Rom. 3: 4; Ps 51: 4) .

Cruthaítear arís iad siúd a chreideann i riocht nua sonrach: fíor-cheartas agus beannaíocht (Eph 4:24).

Is iad na téarmaí a úsáidtear sa Tiomna Nua maidir le fírinniú, sa Ghréigis: Dikaios (díreach); Dikaiosis (bonn cirt, cosaint, ceart a éileamh), agus; Dikaioo (a bheith cothrom nó a aithint mar chóir).

Sa Sean-Tiomna is é an téarma hitsdik, rud a chiallaíonn a dhearbhu sa chúirt go bhfuil duine ag comhlíonadh an dlí (Ex 23: 7; Deut 25: 1; Prov 17:15; Is 5:23).

Nuair a dhearbhaíonn Dia go bhfuil an duine cóir, is é sin, tugann sé údar leis, dearbhaíonn sé an rud atá fíor, toisc nach féidir le Dia bréag a dhéanamh.

Cén fáth an ráiteas thuas? Toisc go bhfuil sé bunaithe i measc roinnt diagachta go ndearbhaíonn Dia an duine ‘amhail is dá mbeadh sé’ díreach trí chreideamh i gCríost, is é sin, déanann sé forchoimeádas. I gcás cuid acu, agus ina measc, tarraingímid aird ar an Dr Scofield, ‘Dearbhaíonn Dia go bhfuil an peacach ceart’, is é sin, dearbhaíonn sé go catagóiriúil nach ndéanann Dia ‘an duine ceart’.

“Tá údar maith leis an bpeacach creidmheach, is é sin, go gcaitear leis mar dhuine cóir (...) Is gníomh aitheantais dhiaga é an bonn cirt agus ní chiallaíonn sé go bhfuil duine cóir...” Bíobla Scofield le Tagairtí, Rom. 3:28, lch. 1147.

Anois, ní fhógródh Dia riamh go bhfuil an fear cóir, ós rud é nach bhfuil sé i riocht na fírinne. Tá sé dochreidte gur chóir do Dhia a dhearbhu agus caitheamh leis mar rud atá cóir a dhéanamh. Conas a d’fhéadfadh Dia rud nach bhfuil cosúil leis a aithint?

Tá a fhios againn go bhfuil sé de chumhacht ag Dia rudaí nach bhfuil amhail is go raibh siad cheana féin a ghlaoch isteach (Rom. 4:16), ach ní dhearbhódh sé go deo go bhfuil an peacach ceart. “Ó fhocail bhréige imeoidh tú, agus ní mharóidh tú an neamhchiontach agus cothrom; óir ní thabharfaidh mé údar leis na h-aingí ”(Ex 23: 7).

Mura dtugann Dia údar maith don ghránna, conas is féidir an peacach a dhearbhu go bhfuil sé cóir?

Dúirt an t-aspal Pól i gceart go bhfuil “údar an pheaca marbh” (Rom. 6: 2-7). Más fíor an chéad mholadh, tá an dara ceann fíor freisin, ós rud é go mbraitheann an dara ceann ar an gcéad cheann.

Ar an mbealach seo aistríonn an focal ‘údar’ fíor-smaoineamh, ós rud é go bhfuair gach duine a chreid bás le Críost.

Nuair a úsáideann an t-aspal Pól an focal ‘fírinniú’, tá rud fíor aige i gcuimhne, is é sin, an té atá marbh tá údar iomlán leis ón bpeaca!

Má céasadh an seanfhear le Críost, cé a bhfuil údar maith leis (dearbhaithe mar cheart) ag Dia?

Tá a fhios againn gur seachadadh Críost mar gheall ar pheacaí an chine dhaonna, agus nuair a chreideann siad ann, go bhfaigheann siad bás agus go gcuirtear iad.

Tá a fhios againn gur éirigh Íosa ó mhairbh, agus gur in éineacht leis siúd a chreid a d’ardaigh “Dá bhrí sin, má d’éirigh tú le Críost cheana féin, déan na rudaí thuas a lorg, áit a bhfuil Críost ina shuí ar dheasláimh Dé” (Col 3: 1) .

Titeann an ‘bonn cirt’ (dearbhu cóir) ar an bhfear nua a éiríonn le Críost ó mhairbh. Ní dhearbhaítear ach an créatúr nua díreach os comhair Dé, óir cruthaíodh as an nua é i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht.

Ní fhógrófar go deo an peacach mar dhuine ceart, mar go ndéanfar an seanfhear, arb é an peacach é, a chéasadh le Críost “Mar tá a fhios againn air seo, gur céasadh ár seanfhear leis ...” (Rom. 6: 6). Ní bheidh údar maith riamh leis an bpeacach os comhair Dé, ach faigheann sé bás trí chrois Chríost.

Faigheann an peacach a ghlacann le híobairt Chríost trí chreideamh (soiscéal) bás in éineacht leis, agus nuair a éiríonn sé, éiríonn créatúr nua (a cruthaíodh) de réir Dé i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht. Fógraítear an fear nua seo díreach os comhair Dé.

Ciallaíonn na focail a aistrítear ‘údar’ agus ‘fírinniú’ ‘déan cothrom’, ‘déan cothrom’, ‘dearbhu cóir’, ‘dearbhu díreach’ nó

‘dearbhú saor ó chiontacht agus pionós tuillte agat’. Nuair a chruthaíonn Dia an fear nua i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht, déanann sé na gníomhartha go léir a thuairiscítear sna briathra thuas.

Ní féidir ach leis an té a chruthaítear an dearbhú seo a fháil ó Dhia, is é sin, ní féidir ach leis an bhfear nua, a cruthaíodh de réir Dé, an dearbhú a fháil ó Dhia: tá sé díreach.

“Agus cuir ort an fear nua, a chruthaítear de réir Dé i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht...” (Eph 4:24).

Cruthaítear an fear nua a chruthaigh Dia, trí Chríost Íosa, is é sin, a d’eascair ó mhairbh, i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht, mar sin nuair a dhearbhaíonn Dia é a bheith cóir, labhraíonn sé ar a bhfuil fíor, i riocht iomlán agus éifeachtach inniu.

“Rinneadh é a sheachadadh ar son ár bpeacaí, agus ardaíodh é ar mhaithe lenár bhfírinniú” (Rom. 4:25);

“... Toisc go bhfuil údar maith leis an bpeaca atá marbh” (Rom. 6: 7)

Ag féachaint ar an dá véarsa seo, is léir gur seachadadh Íosa mar gheall ar pheaca na bpeacach (mura ndearna an daonnacht peaca, ní bheadh aon ghá go bhfaigheadh Críost bás), agus trí bhás a fháil leis, comhlíontar ceartas Dé, ós rud é go bhfaigheann an peacach an rud a shocraíonn ceartas Dé: bás.

Ansin, an té atá marbh a ghin ó Dhia agus a éiríonn go glóir Dé an tAthair, ós rud é go n-ardóidh na daoine a chreideann le Críost. Ar an mbealach seo tá údar maith leis, nó dearbhaítear go bhfuil sé cóir, óir chuige sin d’ardaigh Críost ó mhairbh: ‘d’ardaigh sé ar son ár bhfírinniú’ (Rom. 4:25).

Mura nglacann duine leis an argóint go bhfuil Críostaithe ceart go deimhin, caithfear a thabhairt i gcrích freisin nár

ardaigh Críost. Má d'eascair Críost, is fíric é gur eascair Críostaithe leis, agus go ndearbhaítear go bhfuil siad cóir.

Nuair a fhaigheann an seanfhear bás le Críost, tá Dia díreach. Nuair a chruthaíonn Dia an fear nua, is é an t-údar é. Gan aon chontrárthacht: Tá sé cóir agus údar.

Deir an Bíobla go dtugtar cumhacht do gach duine a chreideann in Íosa a bheith déanta (cruthaithe), leanaí Dé. Céasadh, maraíodh, adhlacadh an seanfhear, agus éiríonn fear nua ó mhairbh. Fógraítear go bhfuil an fear nua seo cóir.

Chuir Pól in iúl go bhfuil “an té atá marbh don pheaca díreach os comhair Dé” toisc go bhfuil an riocht go bhfuil sé marbh don pheaca mar an gcéanna le bheith “beo” do Dhia. An té a chruthaítear as an nua tríd an soiscéal, arb é cumhacht Dé é do gach duine a chreideann, tá údar leis (dearbhaítear go bhfuil sé ceart), óir is créatúr nua é a cruthaíodh i bhfíor-cheartas agus i mbeannaíocht.

Mar gheall air seo, dearbhaíonn Pól: “Cé a seachadadh ar son ár bpeacaí, agus a d'ardaigh ar mhaithe lenár bhfírinniú” (Rom. 4:25).

Ní hé an fear a dhearbhaítear go bhfuil sé ceart roimh Dhia an duine a fuair bás, ach an té a d'ardaigh ó mhairbh, is é sin, an créatúr nua a gineadh arís i gCríost.

Nuair a deir an t-aspal Pól go bhfuil údar maith leis an bpeaca, tá smaoineamh aige ar an véarsa seo a leanas: “Óir is é Críost a fuair bás, nó in áit, a d'eascair ó mhairbh, atá ar dheasláimh Dé, agus freisin intercede dúinn ”(Rom. 8:34).

Tá údar maith leis an té atá marbh don pheaca, (nó in áit) a d'eascair le Críost, is é sin, a dhearbhu go bhfuil sé os comhair Dé.

Síleann cuid go mbeidh éifeacht le dearbhú ceartais ó thaobh Dé sa todhchaí, agus nach bhfuil ag an duine, faoi láthair,

ach dearbhú faoi cad a tharlóidh níos déanaí. Níl údar maith leis.

“Is é atá i bhfírinniú ná dearbhú ó Dhia maidir le riocht an chréatúir nua os a chomhair”

Gach duine a chreideann go bhfuil sé de chumhacht acu a bheith ina leanaí le Dia, leanaí nach rugadh d’uacht na feola, ná d’uacht an duine ná na fola. Beirtear iad seo den Spiorad, a cruthaíodh de réir Dé i bhfíor-Cheartas agus Sláine (Eoin 1:12-13).

Ó tharla nach bhfuil ach daoine a bheirtear i bhfíréantacht agus i mbeannaíocht fíor, dearbhaítear go bhfuil siad ceart os comhair Dé (Eph 4:24). Is é Dia údar na ndaoine a chreideann i gCríost.

Ní fhéadfadh an salmadóir a chuid botún a aithint ach mar bhealach chun ceartas Dé a dhearbhu. Ní féidir le fear ar bith dul níos faide ná mar a rinne an salmadóir.

Sula ndearbhaíonn sé an fear ceart, áfach, déanann Dia rud neamhghnách: cuirtear an pionós réamhshocraithe i bhfeidhm ar an gciontach (bás), gineann sé créatúr nua trína chumhacht (an soiscéal), agus dearbhaíonn sé an fear nua ceart os a chomhair. .

Trí fhírinniú, tugtar eagna iomadúil Dé i measc príomhoidí agus cumhachtaí!